

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20C/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202919
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5618202919.6

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v spore žalobkyne Ľ. Š., nar. X. X.XXXX, s trvalým pobytom L. Y. XX, K. R. proti žalovanému Pozemkové spoločenstvo Veterná Poruba, so sídlom Veterná Poruba 143, Liptovský Mikuláš, IČO: 30230659, zastúpenému JUDr. Jurajom Lukáčom, advokátom, so sídlom Námestie sv. Egídia 11/6, Poprad, o nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania, takto

rozhodol:

Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, vrátane odvolacieho konania, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu 19.10.2018 sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zrušiť dohodu Pozemkového spoločenstva Veterná Poruba, uzatvorenú so Združením vlastníkov lesov a urbariátu, pozemkové spoločenstvo Žiar a prijať žalobkyňu za členku Pozemkového spoločenstva Veterná Poruba a súčasne povinnosť žalovanému vyplatiť žalobkyni pripadajúci podiel na zisku Pozemkového spoločenstva Veterná Poruba za rok 2017. Uvedený žalobný návrh odôvodnila tým, že je podielovou spoluvlastníčkou spoločnej nehnuteľnosti podľa zákona č. 97/2013 Z.z. - o pozemkových spoločenstvách, nachádzajúcej sa v katastrálnom území T. Š., obec Liptovský Mikuláš, okres Liptovský Mikuláš, ktorej parcely sa nachádzajú na troch listoch vlastníctva, a to na liste vlastníctva č. XXXX, pod poradovým číslom 100, pričom jej spoluvlastnícky podiel predstavuje 52992/10644480-ín k celkovej výmere parciel, nachádzajúcich sa na tomto liste vlastníctva, ďalej na liste vlastníctva č. XXXX, pod poradovým číslom 71, pričom jej spoluvlastnícky podiel predstavuje 1920/422400-ín k celkovej výmere parciel, ktoré sa nachádzajú na tomto liste vlastníctva, a napokon na liste vlastníctva č. XXXX, pod poradovým číslom 151, pričom je spoluvlastnícky podiel predstavuje 52992/10644480-ín k celovej výmere parciel, nachádzajúcich sa na tomto liste vlastníctva. Predmetnú spoločnú nehnuteľnosť obhospodaruje a spravuje približne od roku 1993 žalovaný. Ako členka žalovaného sa prihlásila žalobkyňa až v roku 2005, a to na základe stanoviska Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 2218/05-100 z 8. 4. 2005. Žalobkyňa ďalej uviedla, že i keď v čase podania žiadosti a odpovede platila iná právna úprava, dnes platná právna úprava v tejto oblasti nie je zmenená. Stanovisko Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 1552/2014-420 z 5. 4.2018 potvrdzuje, že žalobkyňa nemôže byť členkou takého spoločenstva, ktoré spoločnú nehnuteľnosť, na ktorej má svoj podiel, neobhospodaruje. Na základe tejto skutočnosti 17. 5. 2018 písomne požiadala predsedu žalovaného o vyjadrenie, či žalovaný spravuje majetok, v ktorom má podiel. Odpoveď, ktorú obdržala, neobsahuje odpoveď na jej otázku, ale popisuje skutočnosti o oddelení časti spoločnej nehnuteľnosti, kde tzv. zákonným spôsobom sa združenie vlastníkov lesov a urbariátu, pozemkové spoločenstvo Žiar domáhalo svojich práv, a to spravovať podiely svojich vlastníkov združených historicky v spoločenstve Žiar. Podľa názoru žalobkyne dohoda, ktorú uzavreli Pozemkové spoločenstvo Veterná Poruba so Združením vlastníkov lesov a urbariátu, pozemkové spoločenstvo Žiar nemá oporu v platnej legislatíve, a to v zákone č. 97/2017 Z.z. Žalovaný podľa jej názoru porušil zákon tým, že došlo k rozdeleniu spoločnej nehnuteľnosti, pričom spoločná nehnuteľnosť je nedeliteľná,

teda v žiadnom prípade nemôže byť časť alebo len niektoré podiely spravované iným spoločenstvom ako tým, ktoré ju obhospodaruje a ďalej bol porušený zákon tým, že vlastníci spoločnej nehnuteľnosti nerozhodovali o svojich vlastníckych právach. Podľa jej presvedčenia celú spoločnú nehnuteľnosť naďalej obhospodaruje žalovaný.

2. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k.: 20C/30/2018 - 141 z 20. 3. 2019 tunajší súd zamietol žalobu a priznal žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o konkrétnej výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

3. Voči výroku II. tohto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline v uznesení sp.zn.: 6Co/172/2019 z 28. 2. 2020 rozhodol tak, že výrok II. rozsudku zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku I. odvolací súd tento rozsudok výslovne ponechal nedotknutý. Uvedené uznesenie odvolací súd odôvodnil tým, že súd prvej inštancie pochybil, keď bezodkladne po obdržaní návrhu žalobkyne na odročenie predbežného prejednanie sporu neoznámil ako o tomto jej návrhu rozhodol, t.j. že ňou uvedený dôvod na odročenie predbežného prejednanie sporu nepovažuje za dôležitý a návrhu na odročenie nevyhovie. Vzhľadom na uvedené bolo na mieste konštatovať, že skutkové tvrdenia žalobkyne o dôvodoch hodných osobitného zreteľa podľa § 257 Civilného sporového poriadku, bolo možné podľa § 366 písm. d) a c) CSP v odvolacom konaní pripustiť, keďže ich žalobkyňa (odvolateľka) bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko bolo možné predpokladať, že by žalobkyňa tieto skutkové tvrdenia uplatnila potom, čo by súd prvej inštancie na predbežnom prejednaní sporu konanom 20. 3. 2019 jej žalobu predbežne právne posúdil ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie síce nemá v súvislosti s rozhodovaním o nároku o náhradu trov konania povinnosť iniciatívne zisťovať, či v konkrétnej sporovej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, avšak ak strana sporu produkuje skutkové tvrdenia a dôkazy, ktorými odôvodňuje aplikáciu § 257 CSP, je súd povinný sa takouto argumentáciou strany pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zaoberať a dať v odôvodnení rozhodnutia stranám odpoveď ako sa s ňou vysporiadal. Odvolací súd tiež zaviazal tunajší súd, aby v ďalšom konaní a rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania umožnil stranám sporu produkovať k otázke nároku na náhradu trov konania a s tým súvisiacej možnej aplikácii § 257 CSP, prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a v prípade ich dôvodnosti, vzal tieto prostriedky do úvahy pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil.

4. Súd prvej inštancie (v obsadení novým zákonným sudcom z dôvodu čerpania materskej dovolenky pôvodnou zákonnou sudkyňou) rešpektujúc vyššie uvedený právne záväzný názor odvolacieho súdu, vyzval (najprv) žalobkyňu na písomné vyjadrenie sa k otázke rozhodnutia o náhrade trov tohto konania a s ňou súvisiacej otázke aplikácie ustanovenia § 257 CSP, ako aj na označenie, resp. predloženie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, a to v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy.

5. Dňa 14. 5. 2020 bolo na tunajší súd doručené podanie žalobkyne, v ktorom uviedla, že žiada, aby súd rozhodol o výške náhrady trov konania samostatným uznesením pre žalovaného podľa vydaného rozsudku z 20. 3. 2019, nakoľko vzhľadom na zmenu okolností sa nakoniec rozhodla trovy konania žalovanému uhradiť.

6. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

7. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspech vo veci.

9. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Z podania žalobkyne z 13. 5. 2020, doručeného na tunajší súd 14. 5. 2020 (viď č.l. 205 spisu) súd zistil, že žalobkyňa sa dožaduje (nového) rozhodnutia o náhrade trov konania, ktorý by bol totožný s

rozhodnutím o náhrade trov konania uvedeným v rozsudku z 20. 3. 2019, ktorú žiadosť odôvodnila tým, že vzhľadom na zmenu okolností sa rozhodla trovy konania žalovanému uhradiť. Z tohto podania teda vyplýva, že žalovaná (napriek výzve súdu) neprodukovala žiadne prostriedky procesného útoku (skutkové tvrdenia a návrhy dôkazov) týkajúce sa existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ale výslovne sa dožadovala možnosti uhradiť náhradu trov konania žalovanému tak, ako jej to bolo uložené v rozsudku vyhlásenom 20. 3. 2019. Vzhľadom na to, že žalobkyňa v tomto podaní upustila od poukazovania na okolnosti hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ako aj vzhľadom na jej výslovnú požiadavku, aby mohla náhradu trov konania uhradiť žalovanému, súd dospel k záveru, že došlo k takej zmene okolností, ktoré mu umožňujú legitímny odklon od inak záväzného právneho názoru a pokynov odvolacieho súdu, a preto nezistiac takto žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že priznal plne úspešnému žalovanému proti žalobkyni tento nárok v plnom rozsahu, a to aj v rátnosti trov odvolacieho konania. Súčasne súd vyslovil, že o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia (keďže rozsudok vo veci samej už je právoplatný) samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník. Takisto ako nie je možné priznať úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania proti jej výslovne prejavenej vôli, neprichádza tiež do úvahy (ak by aj okolnosti odôvodňujúce aplikáciu § 257 CSP boli žalobkyňou tvrdené a dôkazmi preukázané) brániť neúspešnej strane sporu v úhrade trov konania úspešnému žalovanému.

11. Vzhľadom na to, že žalovaná dodatočne zmenila svoj názor (v porovnaní so svojím odvolaním voči výroku II. rozsudku), ako aj vzhľadom na výrok tohto uznesenia, ktorý je v prospech žalovaného a jeho práva tak nemôžu byť nijako dotknuté, súd prihliadajúc na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania vyjadrenú v čl. 17 CSP nepovažoval za potrebné vyzývať žalovaného na vyjadrenie sa k podaniu žalobkyne z 13. 5. 2020, k otázke rozhodnutia o náhrade trov konania a s ňou súvisiacej otázke aplikácie ustanovenia § 257 CSP, preto aj v tomto smere považoval svoj odklon od záväzného pokynu odvolacieho súdu za legitímny.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Krajský súd v Žiline, a to písomne v dvoch vyhotoveniach a v lehote 15 dní od jeho doručenia, podaním doručeným na Okresný súd Liptovský Mikuláš (§ 357 ods. 1 písm. m) CSP.)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh.)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.